

Reissigova vila byla v roce 1946 zkonfiskována ÚNV zemského hlavního města Brna a byla přidělena do užívání Zemským výzkumným ústavům pro výrobu rostlinnou v Brně, využívající přilehlé nemovitosti v sousedství. V roce 1948 se národní správa ujal Zemský výzkumný ústav pro výrobu rostlinnou v Brně. Když v 50. letech minulého století přešlo vlastnictví na stát, správa nad vilou zůstala v rukou nástupce tehdejších výzkumných ústavů - ústřednímu kontrolnímu a zkušenému ústavu zemědělskému (dále jen „ÚKZÚZ“).



V současnosti ve vile sídlí ředitelství Národního odrůdového úřadu ÚKZÚZ. Vila je nedílnou součástí historie ústavu, který v roce 2011 oslavil 60. výročí své existence. ÚKZÚZ se po celou tuto dobu snaží vilu zachovávat v původním provedení, kdy nutné udržovací úpravy jsou prováděny velmi citlivě za hlasité podpory památekářů a historiků architektury. Vila je též svojí architektonickou významností přirovnávána k dalšímu vilovému skvostu v Brně - brněnské vile Tugendhat.

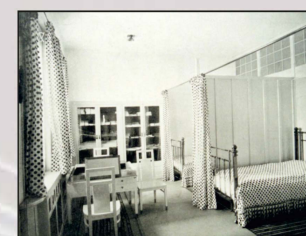
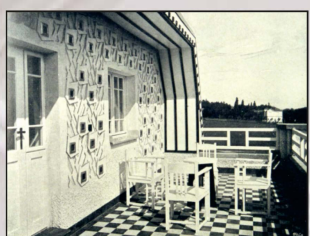
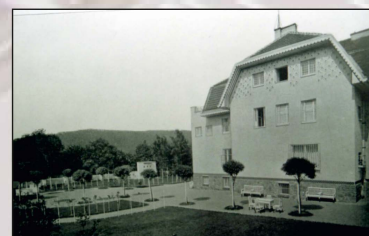
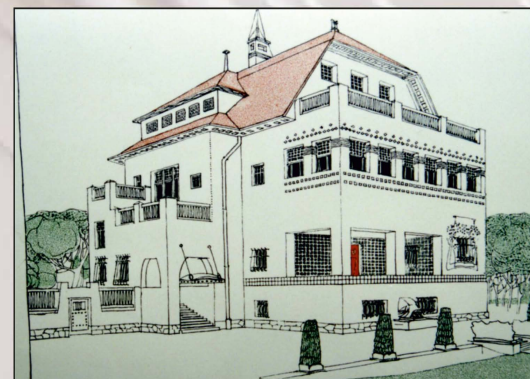
V roce 2012 je plánována obnova fasády budovy, nátěry dřevěných prvků na budově. Zároveň dojde k obnovení části otvorů původní lodžie na jižní straně budovy. Tyto stavební otvory budou osazeny okny zapuštěnými do interiéru, aby výsledný efekt evokoval dojem původních otvorů lodžie.

Kontakt v případě zájmu o prohlídku: Mgr. Lea Novotná tel. 543 548 211

*Zdroje: <http://www.slavnevil.cz/vily/jihomoravsky/reissigova-vila>
kniha: Brno secesní, autor Jan Sedláč*

04-2012

Reissigova vila - dobové snímky



Reissigova vila



Hlinky 148, č. p. 351, Brno - Pisárky

Stavebník: Dr. Karl Reissig jun. • Architekt: Leopold Bauer 1901-1902

V necelých třiceti letech patřil architekt Leopold Bauer (1872-1938) k nejdynamičtějším osobnostem vídeňské umělecké scény. Své představy však mohl zhmotnit pouze na poli uměleckého řemesla, zatímco jeho projekty zůstávaly stále jen na papíře. Konečně se v roce 1901 objevil osvětlený zákazník, který umožnil uskutečnění Bauerova prvního architektonického díla. Byl to prominentní brněnský advokát dr. Karl Reissig (nar. 1863), který si u architekta objednal projekt vilynovozahradní čtvrti.

Stavba, která vyrostla v následujícím roce, svým obyvatelům nabízela veškeré pohodlí a zároveň přednosti jednoduchého života v souzvuku s přírodou. Podle Bauerových návrhů bylo provedeno také veškeré vybavení, jehož kvalita se dočkala uznání v mnoha rakouských i zahraničních publikacích. Současníci vilu označovali jako první moderní obytný dům v monarchii.





Hala

Prostorový rozvrh nebyl vázán formálními pravidly, nýbrž odvozen z životního stylu majitele. Střed rodinného života tvořila patrová hala s krbem a schodištěm na ochoz. Z ní byly v přízemí přístupné společenské prostory, salon, prostorově největší knihovna se čtenářským koutem a pracovnou a velká a malá jídelna, z níž se vycházelo na terasu. Salon, knihovnu a jídelnu spojovaly s halou široké dveře, které umožňovaly rafinované průhledy.



Po výtvarné stránce Reissigovo sídlo naplňovalo tehdy mimořádně podnětnou koncepci „anglického domu“. Skladba domu, situovaného uprostřed rozlehlé zahrady, vycházela z velmi rafinované půdorysné a prostorové skladby, splňující nejen provozní, ale i estetické a společenské nároky. Základní modul půdorysů, prostorů, detailů a dekoračních prvků tvořily čtverec nebo obdélník, krychle a hranol. Přiřazováním, prostupováním a vkládáním „čtverců“ vytvořil Bauer křížový půdorys, jehož ramena byla orientována do světových stran, aby obytné místnosti měly dost světla avzduchu.



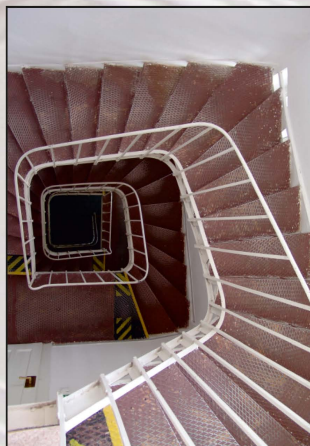
Zábradlí halového ochozu

V patře se nacházely ložnice a dětský pokoj, mezi nimi pokoj slečny, koupelny, šatna a galerie. Mansardové patro pod vernakulárně vyhlížející střechou sloužilo k ubytování hostů. Výrazným rysem prostorového pojetí bylo typicky anglické vytváření intimních zákoutí s různou výškou podlah a stropů. Aby vytvořil žádoucí „záhyby“, Bauer zaklínil prostory



Jídelní stůl

vzájemně do sebe, takže vznikl větrníkový útvar připomínající křížové dispozice Franka Lloyda Wrighta. Dveře a okna byly prolomeny nepravidelně, podle potřeby, takže z jejich různých tvarů a velikostí jsou zvenčí čitelné funkce jednotlivých místností. Kontrast interiéru vyvolávala převládající bílá barva různých strukturovaných omítek a nátěrů ve vztahu k pestře barevným akcentům ze skleněných kachlíků. Vestavěný nábytek se do dnešních dnů částečně zachoval, z mobilního inventáře zůstal jen velký kruhový jídelní stůl z palisandru, s intarziemi ze světlé a tmavé dýhy a s mosazným kováním.



Onyxový stolek



Vůči svému okolí se brněnská vila uzavírala důkladnými zdmi, vstupem po krytém schodišti, mřížemi v oknech přízemí. Suterén tvořil sokl, provedený z lomového kamene a od obydlí majitele oddělený šachovnicovou bordurou. Vedle ní představoval jedinou výzdobu fasád štukový ornament v podstřeší, jakési pergolové mřížoví, oživené drobnými tmavými čtverci ze skla, monogramem stavebníka, letopočtem výstavby a na střeše stylizovaným motivem sovy, jež připomínala Minervu, ochránkyni vzdělanosti a umění. Kvybavení zahrady patřily tenisový kurt, kuželník a bazén.



Vila byla původním vlastníkem Dr. Karlem Reissigem a jeho rodinou (dcerou Gabrielou a synem Ernstem) obývaná ještě za druhé světové války. Dr. Karl Reissig, jakožto německý občan, vilu opustil v létě roku 1945 a zemřel ve Vídni roku 1948. Podle všech dochovaných dokumentů byl Dr. Karl Reissig mimořádná osobnost jako právník i jako člověk. Po celý svůj život zastával myšlenku, že „všechny lidské vztahy musí být založeny na slušných a vzájemně důvěřujících si základech“. Mimochodem otcem Dr. Karla Reissiga byl dlouholetý člen brněnského zastupitelstva Dr. Karl Reissig st. (1832 - 1908) a dnešní ulice Vachova v Brně po něm nesla název v letech 1908-1919.